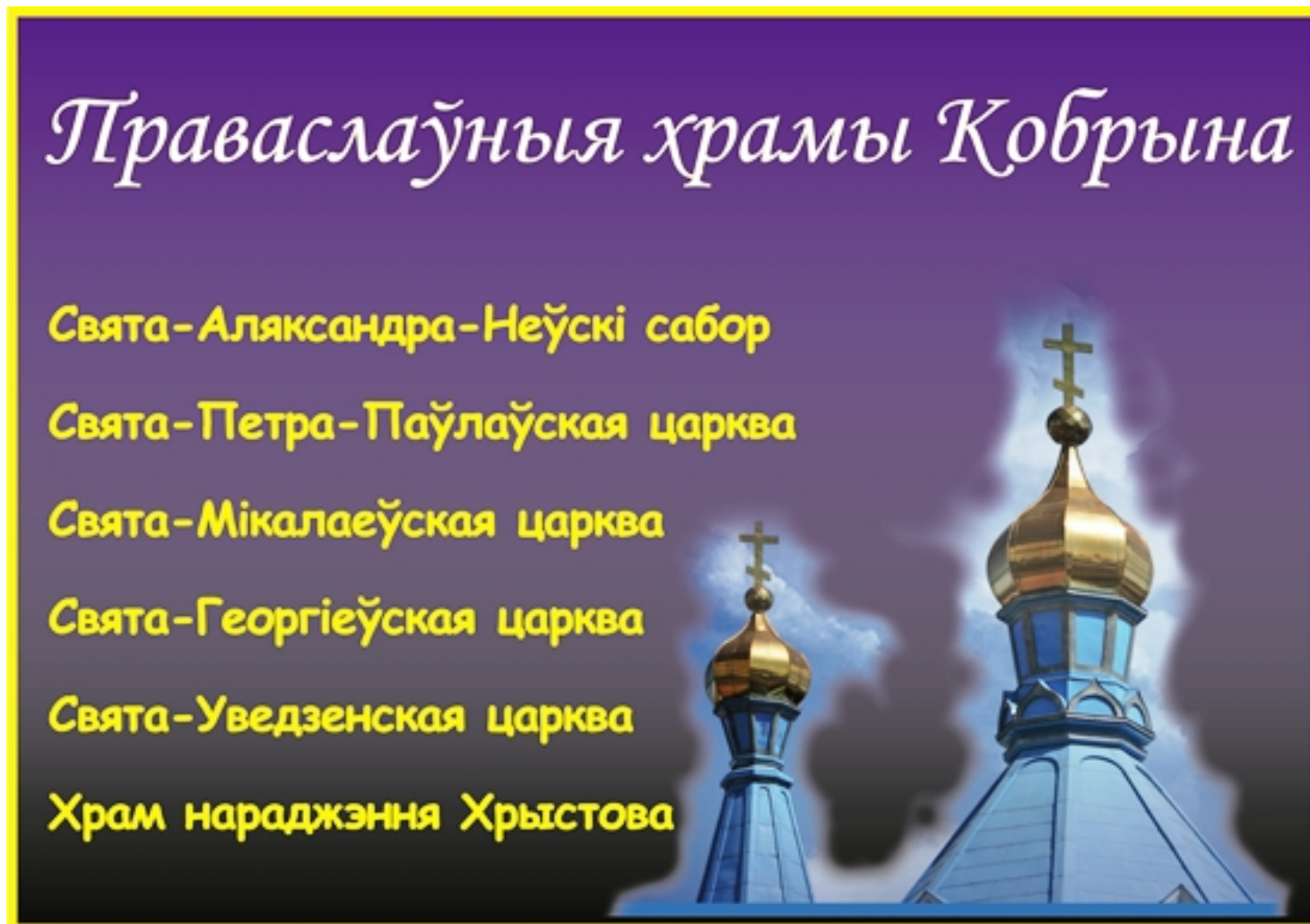

Архітэктурна-історыя і культура праваслаўных храмаў, як ні адно з мастацтваў, інтэгруе і адлюстроўвае духоўныя каштоўнасці нацыі. Менавіта ў царкоўным дойдстве адчуваецца веліч духу народа, узвышаныя ідэалы гуманізму, свабоды і справядлівасці.

У 1 раздзеле выставы-панарамы прадстаўлены кнігі, фотаздымкі, артыкулы з

перыядычных выданняў, якія даюць інфармацыю аб праваслаўных храмах горада Кобрына: іх гісторыі, архітэктурнай, культурнай каштоўнасці, сённяшнім дні.

Інфармацыя аб храмах Кобрына

Аляксандра-Неўскі сабор

Аляксандра-Неўскі сабор — кафедральны сабор Рускай праваслаўнай царквы ў Кобрыне. Адносіцца да Кобрынскага благачыння Брэсцкай і Кобрынскай епархіі. Узведзены ў 1864-1868 гадах - у знак адмены прыгоннага права на месцы брацкай магілы рускіх салдат, загінутых падчас Кобрынскага бою 15 ліпеня 1812 года. На саборы ўсталявана мемарыяльная дошка: «...у гонар перамогі рускіх войскаў 1812 года». Уваходзіць у спіс гісторыка-культурных каштоўнасцяў Беларусі.

У савецкія гады храм быў зачынены. Вернуты праваслаўнай абшчыне ў 1989 годзе, нанова асвячоны 12 верасня 1990 года. З гэтага моманту богаслужэнні ў саборы не спыняюцца. У 1996 г. пры царкве была адкрыта нядзельная школа.

Аляксандра-Неўскі сабор знаходзіцца на вуліцы Леніна, побач з ракой Мухавец. Каля сабора размешчаны манумент у гонар перамогі рускіх войскаў у бітве пад Кобрынам у 1812 годзе.

Сабор з'яўляецца помнікам архітэктуры позняга класіцызму з элементамі рэтраспектыўнага рускага накірунку.

Свята-Петра-Паўлаўская царква

Свята-Петра-Паўлаўская царква, адзін з самых старажытных храмаў Кобрына, упамінаецца ў 1465 г., знаходзілася на паўднёвай ускраіне Рынкавага пляцу. Адзначана ў «люстрацыі» 1563 г. каралеўскага рэвізора Дзмітрыя Сапегі і на плане горада 1798 г. у 1797

і
ў
1800 гг.
у
Кобр
ы
не
жыў
А.В. Суво
раў

,
які часта хадзіў у царкву.

З 1847 г. святаром тут быў царкоўны дзеяч, гісторык А.М. Кульчыцкі.

З-за аварыйнага стану і небяспекі разбурэння ў 1857 г.

царква была

закрыта. У 1862 г. перабудавана паводле праекта архітэктурнага памочніка

Вендэнбаўма і ў 1913 г. перанесена на могілкі (вуліца Першамайская).

Пасля закрыцця ў 60-я гады трох праваслаўных храмаў горада Пятра-Паўлаўская царква заставалася адзінай, уцалелай у ходзе барацьбы з рэлігіяй.

Царква вырашана 4-часткавай кампазіцыяй, якую складаюць асноўны кубічны зруб, завершаны пакатым шатром з цыбулепадобным купалком, апсіда, бабінец і прытвор, над якім размешчана 2-ярусная шатровая званіца. Гарызантальна ашаляваныя сцены прарэзаны прамавугольнымі вокнамі. У інтэр'еры апсіда вылучана драўляным разным іканастасам, царскія вароты якога выкананы на матыў спляценняў вінаграднай лазы вакол абразоў.

Каля царквы пастаўлены надмагільны помнік Аляксандру Міцкевічу (1801—1871) — малодшаму брату паэта Адама Міцкевіча, прафесару права Харкаўскага ўніверсітэта, уладальніку кобрынскага маёнтка з сярэдзіны 19 ст. Помнік уяўляе сабой вертыкальную кампазіцыю з фігурай анёла з крыжам, абвітым кляновай галінкай.

Царква з'яўляецца помнікам традыцыйнага драўлянага дойлідства

Свята-Мікалаеўская царква.

Свята-Увельзенская царква была ўтворана на падставе сжалу веруючых баражаньняў, якіх у мясцовым дэеісмеразьварождзунтароцнякуадрусалім, у памяшканні царквы, таксама ўмястоваўся і пераходны храм, які быў перададзены ў 1920 годзе ў